

– Виждаш ли как дъщеря ми каталясва от работа?! Тръшни се в земята и се превърни в човек – не е богоугодно това, дето го правиш!

Мъжът повторил същите думи и вечерта, но жена му се сопнала:

– Какво говориш, мъжо?! Сега момиченцето ни е по цял ден с мен, не ме сваля от скута си! Я да вземеш да идеш утре при Господа, да те превърне на магаре, че да ѝ вършиш тежката работа! Ще създадем на децата си по-хубав живот! Ще остареем, ще умрем, и те ще останат сами да се мъчат.

Жената по цели нощи повтаряла на мъжа си едно и също, а през деня го хапела където ѝ падне.

Мъжът търпял, търпял, па отишъл при Господа.

– Ти си последната ми надежда – единствен ти остана да носиш вярата в мен, че мога да даря и вас, и децата ви с всичко, от което имате нужда! Защо се плашиш, остани си човек и вярвай в мен!

– О, Господи! Не виждаш ли, останах самичък? Дъщеря ми се съсипва от работа, майка ѝ всяка заран става кученце, хапе ме където ѝ падне – погледни раните ми! Превърни ме, Господи, на магаре денем, а вечер – в човек! Умолявам те! – и мъжът паднал на колене.

– Върви си – рекъл Господ, едва сдържайки гнева си. – Върви си и бъди магаре! Но знай: понечиш ли веднъж да проговориш на детето си с човешки глас, ще си останеш завинаги такъв!

Така и малкият брат се прибрал у дома си като магаре.

Минало неминало време, момчето повикало братовчедката си и ѝ показало построената от него конюшня, която имала железни врати, а близо край нея –